

SÖYLEŞİ

Amel

Operacılar yuva kuruyor

Geçenlerde, Devlet Operası iç yönetim müdürü Muzaffer Baydoğan'ın odasına uğramıştım. Sanatçıların bir çoğu sık sık girip çıkıyorlardı. Coşku içinde konuşmalar yapıyor, hepsini içten sarmış bulunan bir konu çevresinde düşünceler bağdaştırıyordu.

Biraz sonra anladım ki, sanatçılar, içine kırk elli aileyi alacak bir yuva kurma coşkusu içindeydiler. İzmir'in en gözde yerlerinden olan Çeşme'de bir yer elde etmişler. Üstüne küçük, iki katlı, villâmsı yuvalar yapacaklar

(Son Sayfa 5 Sü. 1 de)

ve yaz tatillerini mutluluk içinde geçirecekler.

Böylesi bir olaya, benim kadar sevinen az insan bulunur o çatı dışında. Çünkü ben, soluğunu bile sanatla almak isteyen tutkunlardan biriyim. Ne yönden gelirse gelsin hangi kaynaktan fışkırsa fışkırsın, sanatçıyı mutlu edebilecek her şeyin, onların yararına kullanılmasından yanayım. Onun için, Mu zaffer Baydoğan'ın odasında plânların, tasarıların, kaynakların, umutların ortaya serilip üstünde konuşmalar yapılması, enaz ilgililer kadar beni de sevindirdi.

UMUT PERISI AYHAN

Yıllardır sahnede göremediğimiz için, gittikçe geçmişte uzaklaşan birbirinden üstün, göz kamaştırıcı başarılarının imgesiyle «hayaliyle» avunduğumuz soprano Ayhan Aydan, yine bir umut ışığı gibi bu yuva kurma umudunun merceği durumundaydı. Bir umut perisi etkisi yapıyordu.

Yine güzel, yine çekici, yine tatlı, yine şendi ve insancıl davranışlarıyla, kendinden sarı saçlarını savurup dalgalandırarak konuşuyor, tartışıyor, hayranlık uyarıyordu.

Tanrı babanın cömertlikle bağışladığı öyle yönleri vardır ki Ayhan Aydan'ın, çalışıp çabalamakla elde edilemez. Bunların başında güzelliğiyle sanat yeteneği ve insancıl kalbi gelir. Ama neye yarar ki, sahneden bunca uzak kalışı, kendisinden çok gerçek sanatseverleri üzmeğe teydi. Böylesi bol Tanrısel verileri bir yana itip, o güzelim hançeresinde tenbelliğin tükacını taşıyarak, sıradan insanlar arasına katılmasını hoşgörü ile karşılayamadığımı açıkça belirtmekten çekinmeyeceğim. Avhan'ın, kendine en yaraşan sahneden uzaklaşması, bülbülü gül bahçesine sırt çevirmesi gibi bir şeydir kanısındayım.

TOPLUMSAL ÇABALAR

Sendikalarının en kargaşalı günlerinde önyak olmasından tutun da, sanatçıların yararına olabilecek her çalışmada çabasını gördüğümüz ve çevresinden her zaman sevgi kazanmış bulunan soprano Ayhan Aydan'ın bu Tâtil Sitesini kurma işinde de gücünü esirgememesi, umarız ki sanatçılar için verimli bir sonuç sağlayacaktır.

Aslında, kendisinin Çeşme'de hayli göze çarpan bir Villası ya da köşki bulunduğunu duyarız. Bu yeni Siteye de ortak olması, kiskanılacağına, imrenilmelidir bence. Bu madalyanın bir yanı..

Bir de madalyanın öbür yanı var.. O da şu: Böylesi çekici bir kazanca, sadece yakınlar, dostlar ve gözdeler mi ortak olmalıdır?... Eğer sözkonusu olan avantaj, büyük bir Kredi, sanatçıların para gücünü aşan bir Kazanç ise, bundan ikinci plânda kalan sanatçıların da yararlanabilmelerini sağlamak, daha hoşâ gidecek bir davranış olur sanırım. Ama, kredi ile değil de, parayı veren düdüğü çalar gibilerden bir ortaklık kurulacaksa, buna ancak gücü yetenler katılabilir.

Benim o günkü sezgim şu oldu: Kaynağı beni ilgilendirmeyen her hangi bir yolla, Sanat Dışı para kazananlar, bu toplumsal kazançta da ağır basma çabası içindedirler. Buna pas verilmemelidir.

Eğer yetki, Ayhan Aydan gibi, Kalbine önem verilen bir İnsanın elindeyse, işin İnsancıl yönünden değerlendirileceğine şimdiden inanabilenler arasındayım.

Bakalım.. Bekliyecek ve göreceğiz..

Bu arada, Kavaklıdere'nin en güzel bir yerinde, villar önce Dosteller adıyla bir apartman yaptırmış olan sanatçılar, şimdi geniş çapta bir onarımla, kalorifer de eklemiş bulunuyorlar bu yuvalarına. Mutluluk içinde esenlikle oturmalarını candan dileriz.